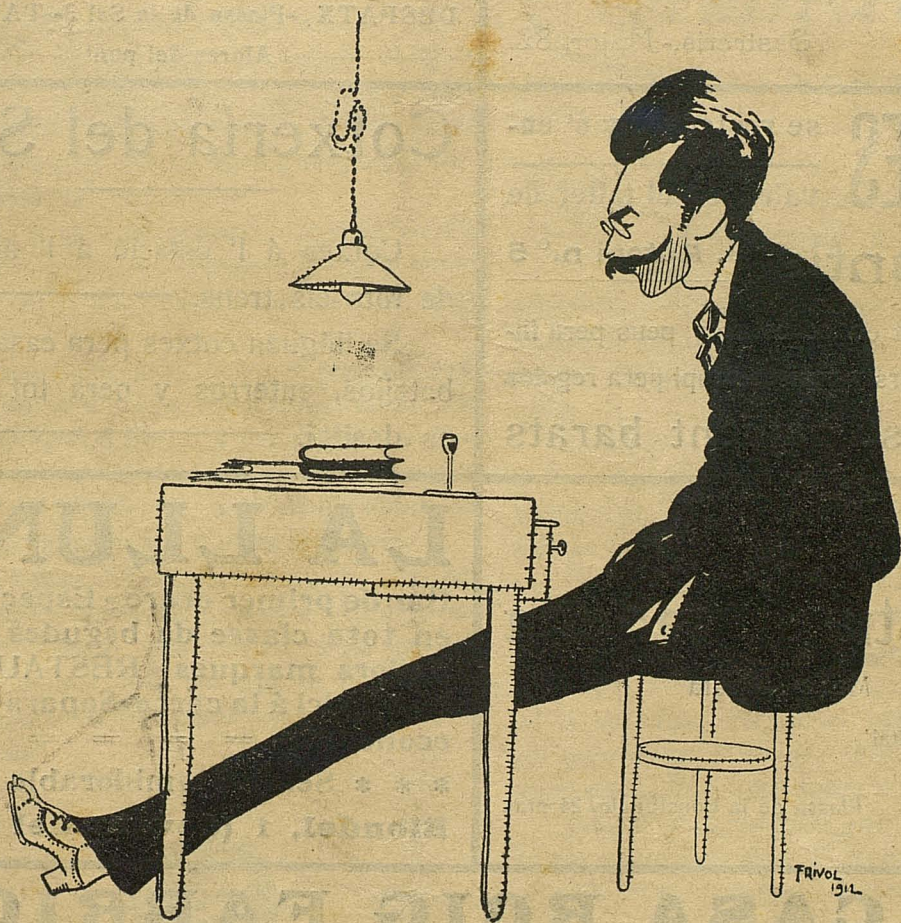

Potieracia

FILOSOFANT:

El poble que té «Ideals», sempre es floreixent, mes aquí els gasten tots els tocinaires.

Galletes PATRIA

Unic representant: RAMÓN IBAÑEZ BENET.-Lleida

J. Agustí Blasco

Sastreria.-Major, 82.

ARMERIA Y CERRALLERIA

de

Joan & Balasch

Gran existencia d' articles de cassar y de sport
DESPATX.-Plassa de la Sal 3--TALLERS
Afores del pont

MOBLES se restauren y s' en-
valen en el taller de

R. Sentis S. Antoni n.º 5

Extens surtit en pedestals y peus pera fil-
tres. * Etajers y repises propi pera regalos

Preus sumament barats

Cotxeria del Suis

Cotxes á l' estació á l' arribada
de tots els trens.

Se llóguen cotxes pera casaments,
bateijos, enterros y pera tot lo qu'
es desitgi.

Salustiá Estadella

Metje-Dentista

Unic á la capital

Plassa de la Constitució, 24 pral.

LA LLUNA

Bar de primer ordre - Especialitat
en tota classe de begudes de les
millors marques - RESTAURANT
ab servici á la carta-Sopars-Preus
económics = = = = =

* * * Servici inmillorable * * *
Blondel, 1 (devant del Pont)

LA CASA ROIG FABRICA

xocolate desde l' any 1843 & Suposém qu' aixó
vol dir quel' fan bó.

358

2

Potieracia

Un prec

PER primera vegada y sense ánimo de molestar, ens veiem obligats á cridar l' atenció del senyor Administrador de Correus sobre lo que passa ab els paquets que de nostre setmanari surten á fora Lleida.

Son poques les setmanes que no rebém queixes de nostres venedors de fora ciutat dient que 'ls paquets son entregats ab gran retrás.

Sense anar més lluny, la setmana pasada, férem entrega, entre altres, del paquet corresponent á Borjes á les oficines de Correus d' aquesta Capital á la una menos quart del diumenge, no essent rebuts en aquella ciutat fins al dimars al demati.

La causa del retras l' ignorem, com segurament l' ignorará el senyor Administrador de Correus, mes com ell es qui pot correctir aquest oblit, es per lo que avui li preguém fassi els possibles per que no torni á succeir.

Reflexes

Hi han vespres que 'l carrer Major sembla talment un jardí que ofrena als viandants deleits riquissims Y al impregnarse l' ánima dels perfúms que suren en el ambient, la joventut esclata en un alegre cant á la vida.

En molts d' aquets vespres deliciosos, s' hi passejen majestuosos tres celestials damiseles qu' arrastran detrás seu els batecs d' una infinitat de cors.

Els viandants al esguardarles, es complauen en evocar temps remots, époques en qu' els Deus prenien carn y convivien entre els homes, car semblen les ninfes filles del divi «Hespero» que guardaven les mansanes d' or que Júpiter regalá á Jnno en el día de les seues noces.

Devant el captivador grupo que formen la Ramoneta Curriá, l' Esperansa Serra y la Carmeta Gimenez se senten les nostálgies d' un goig suprém y cada pensament, es una oda al Amor.

959
2

Amiga: Els dolors del vostre nom, deuen esser purament nominals, perquè el vostre somriís n' es l' expresió d' un deleit inacabable.

Amiga: En el jorn de la vostra festa hauria volgut ofrenarvos una corona d' artemises qu' hus demostressin lo molt arrelat que tinc en l' ànima el desitj de qu' a cada nou pas que donéu en el cami de la vida, hi trovéu una nova flor qu' hus embalsami l' existencia, pró mans més delicades que les meues están teixintvos belles garlandes qu' han de acavar d' omplir de joia el vostre cor.

Amiga: Jo haig de fervos una confessió ingénua. La corona d' artemises ja la tinc feta, mes, no goso oferirvosla. Si hus dignéu acceptarla, en el bell mitg hi trovaréu una blanca flor de vincapervinca que feia temps conservava en un búcaro de Sèvres y qu' en el jorn de la vostra festa he considerat oportú féusen present, com a símbol d' una amistat eterna.

Entre els amics ab que conto n' hi ha un que te ab mí tanta semblança, que moltes

vegades arrivém a confóndrem. Res de lo que fa l' amic es un secret pera mí y á cada instant m' está fent confidencies. L' amic fa uns dies que está trist y els seus llabis resten closos. Desde que va llegir en un ulls de dóna, qu' el seu cor s' ha contagiát de la melangia qu' emanaven. Y totes les seus penes, tots els seus dup-tes, totes les seues esperanças les condense en un sospir.

El sospir del amic n' apar á voltes l' éco qu' ens recorda la lamentació d' un desengany, empró hi han cops que com arpégi melodiós desperta en l' ànima el plaer de l' ilusió. El sospir del amic es tot un compendi de somnis, de visions afalagadores.

Jo la conec á la dona de melàngica mirada qu' ha cor-prés al amic. El seu cos, com el de Venus, está format d' espuma de mar y els Deus, al neixer ja, l' investiren de totes les perfeccions.

La dona que fa sospirar al amic, sedueix com les sirenes, y com les Gràcies brinda la felicitat.

La dona que fa sospirar al amic, es com una estàtua de Fidias qu' es contempla y no 's pot menys qu' admirarla.

Peix al aigua

EN un dels primers números de nostra primera época parlavem d' un conegut comerciant de teixits que digué s' anunciaria en nostres planes si fos qüestió de uns trenta céntims.

Recordarán que davant d' aital oferiment varem dedicarli un parell de ratlles, res més qu' un parell, enaltint aquell innegable rasgo de desprendiment.

El temps ha passat y no havíem tingut ocasió d' ocupar-se de qui creia pagar un anunci publicat en nostres planes, ab mitja dotzena de caps de mistos de cuina.

Mes com á nosaltres, mercés al esprit potiner qu' anima al nostre poble, tot ens es conegut, encara que hi han coses que tardém á conèixer segurament per falta de fil propi, com tenen avui en día la majoria dels periódics de gran informació, ens escáu con- tarne una, no massa coneguda, y que li costará més barat de lo qu' ell galantment oferia pel anunci.

Era un d' aquells jorns d' istiu en que la calor es deixa sentir á nostra ciutat talment com si es trovés situada al bell mitg d' aquella línia negra qu' apareix en el mapa-mundi com á divisoria dels dos hemisferis y quin nom distintiu es el de Ecuador.

Mancada nostra ciutat d' uns confortables y ben vistosos banys d' aigua bellugadissa y influit per la temperatura ecuatorial, el pacífic comerciant qu' ha suggerit aquestes ratlles, feu via envers la casa de banys qu' es trova oberta, mentres duren els mesos de la calor, á la Rambla de Fernando.

Entrá en el pati y un cop preguntat si hi había un quarto disponible l' encarregada l' acompanyá fins á la porta d' un d' ells qu' obrí, fentli entrega del mateix.

Convenientment tancada la porta, es despullá, tancá les dugues aixetes d' aigua calenta y freda y es posá en aquella banyera de rajoles blanques á dessuar y higienisar el seu aburgesat cos.

Feia poca estona qu' es banyava quan li vingué una forta y imperiosa necessitat. Convensut de que l' aigua destruiria els seus efectes y davant l' impossibilitat de fer-hu enlloc mes, hu feu dintre la banyera.

El comerciant no esmentat, pero prou conegut, descansat, satisfet y fresc se vestí y surtí del quarto.

En send á fora paguá la pesseta á l' encarregada y abandoná la casa de banys.

Al anar á llimpiar el quarto, l' encarregada davant els indicis que trová á l' aigua, es feia creus, pensant ab lo descansat y fresc que devía quedar el comerciant.

La cosa passá, pero com que al istiu no es tan sols un día el que apreta la calor, vingué un jorn que el repetidament dit comerciant, empapat el cos de suor, vulgué anar á banyarse.

Com la vegada anterior penetrá al pati cercant l' encarregada.

La dona al veurel el regonegué tot seguit y quan li preguntá si tenia qualche quarto desocupat li digué:

—Si senyor de desocupats n' hi han alguns pero en cap d' ells hi ha *water closset*.

El parto de los montes

Detectivisme

DESPRÉS del toreig, la pitjor afició qu' es pot agafar es llegir noveles *detectivesques*.

Aixís com un *aficionado* tot l' any somnia banyes y *banderillas*, el *detectiviste* per arreu creu veure indicis d' envenenaments y crims sagnants, que li fan perdre la gana y sols s' entreté menjant xocolate, per que á cada rajola, hi surt una aventura del seu idolatrat Detective.

D' aquesta enfermetat, n' está molt fortament atacat un tal Ramón, de nostra Lleida, no tan conegut com se mereix y que té arrelat el esprit de derroxador fins á tal extrém, que llensa el tabaco que li sobra á la má després de caragolar el cigarro

Un vespre en que, haventse llegit la corresponent racció d' aventures, es decidía á posarse al llit, baix l' influencia encara del últim crim descobert pel seu detective, sentí soroll de veus acalorades que desde l' habitació del costat produient els veins.

Decidit á descobrir qualche fet extraordinari, es dedicá á escoltar les veus, que fins á ell mitg confoses arrivaven, y 's colcá ab l' orella pegada al tabic.

Les veus eren de dos homes. Un d' ells semblava vulguer convenser al altre:

—Considera qu' aital violació pot portar males conseqüencies—deia un.

—Es que si 'l acte—contestava 'l altre—te lloc en circumstancies com el present, en que la part interessada, ó siga aquesta senyora, s' hi presta de bon grat, no crec que hi hagi rés que dir.

El nostre *detectiviste* restava esglaiat devant aquell comensament de drama. S' anava á posarse al llit ab el cap tapat, quan el deturá una veu feble de dona que semblava protestar.

Alló l' acabá de convencer de qu' es tractava d' un cas insólit de satirisme.

¡Dos homes contra una dona! alló era massa criminal. Se sentí fort y valent com el seu predilecte Detective, y tornantse á vestir comensá á pensar quins medis podia posar en práctica pera impedir el crim que á l' habitació contigua á la seua, s' anava á cometre.

Poc á poc les veus dels dos homes anaven debelitantse. Semblava que la dona es convencia

—Perfectament, ja hu faré jo—cridá la veu del que ab més entussiasme havia enrahonat.

Passaren uns minuts y sols s' oiren els tremolosos sospirs de la dona.

Al cap d' una estona, s' oí un soroll com si esqueixessen papers, després altra vegada restaren callats.

El *detectiviste* no havia acabat de combinar el plan, pero la paciencia li faltava.

Al prompte, després d' un cop de tós seca, la veu ferma del que acabava de cometre 'l crim, cridá com llegint:

Doña Maria (aquí dos apellidos) *ante el notario D.....*

Y continuaren llegint el testament d' aquella dona quins tremolosos sospirs indicaren lo desesperat del seu estat.

362
6

Fent feina

Lo Negre riu: lo badóc óbre la boca y el nostre *corridet* li posa un duro. Al veure el duro lo *nariz florida* es deperta y s'alegra boi pensant el modo de gastar-lo, mentres *el banquero* que també s'en adona, caulcule lo que s'hauria d'afegir per anar y tornar d'Atenes en èpoques de rebaixa de trens.

La veritat es qu'ab un duro es poden fer moltes coses. Si hi afegiu una peseta es poden enterar de totes les aventures que va hagué de correr Moisés pera retornar á Itaca un cop finida la guerra de Troia y fins si el seguíu vos es concedit el baixar ab ell al Infern. Y donantvos llustre d'erudits vos será fácil contar les caricies que li dispensá Circe, y els abraços que li doná la seua esposa la desconsolada y prudent Penélope.

Ab tres pessetes més es pot un enterar del enfado que va tenir Aquiles al prendre-li Agamenón la seua esclava, es pot medir la desesperació del ros Menelao al sapiguer que París el fill de Priámo li havia robat ab la ajuda de Venus la seua esposa Helena, es pot contemplar la lluita esgarrifant que sosté Hector ab els principals jefes dels grecs á les muralles de la ciutat de les mil y pico de portes y fins es pot fer capaç de la manera com s'abarallen els Deus quant estan aburrits.

Si deles nou pessetes que puja tot aixó n'hi traiéu sis, vos en quedarà tres y ab tres pessetes casi estic per dirvos que podéu confraternisar ab Esquilo, ab Píndaro, ab Pausanias, ab Demócles, ab Aristófanes, ab

Platón, ab Sócrates, ab Pitágores, y ab una infinitat de grecs de gregues y de greguets y si ho contéu bé, de les cing pessetes primeres es trovaréu ab dos que si no sabéu que ferne podéu comprar una pesseta noranta de paciencies y ab els deu céntims restants en tindréu pera comprar la POTI.

Y com que ens sembla que ja n'hi ha prou pera acabar d'omplir el nombre ab lo que portém dit, poden si no han quedat satisfets continuar l'historial de tot lo qu'es podria fer ab el duro qu'el nostre *corridet* ha posat á la boca del badóc.

Una explicació

ENTRE els propòsits que s'havia fet la Redacció de POTICRACIA al tornar aquesta á la vida, hi figurava el de fer en les properes festes un nombre extraordinari, propòsit que ja l'haviem comunicat als nostres llegidors en els últims nombres.

Mes hi han ciutats ónt les empreses que signifiquen un sacrifici pecuniari, per petit qu'aquest sia, están esposades á un fracás. Lleida es una de les esmentades ciutats, y havent de trevallar en un ambient de raquitisme, no es pas gens estrany qu'els nostres propòsits hagin fracassat.

La nostra empresa era potser massa grossa, pera que trovés la terra abonada pera

desentrotllarse en una ciutat morta, emprô á nosaltres ens plâu més fracassar per manca d'apoió entre els qu' ens haurien de prestarmosel, que no pas fer lo ridicul de presentar una cosa que no valgi la pena.

Y está tant arrelada en nosaltres aquesta idea, que no titubejariem gens en suprimir les festes de Maig si haviem de topiar com la Comissió ab inconvenients pecuniaris que demostren el poc apreci que te el comers del seu bon nom.

Y per aixó, com hem tingut de lluitar ab obstacles poc menys qu' invencibles, havém decidit deixá de publicar el nombre extraordinari anonciat.

Potser no hem estat compresos, y á 'n aixó es deguda la desilusió qu' estém sofrint, mes si tenim en conte lo succehit ab altres empreses semblants, resulta difícil inclinar el nostre anim á creure-ho aixís.

Nosaltres voliem fer un nombre, no solament no presentat mai á Lleida, sino qu' hagués pogut competir ab els millors del extranger, ja en lo variat del text, ja en la part artística.

Pera figurar en el mateix, contávem ja en la coloboració de bona part dels que sobresurten á Lleida en literatura, y no creiém pas qu' ens hagués resultat molt difícil el conseguir la de les altres persones qu' ens haviem proposat. Y en quant á la part artística, tant en caricatures com en dibuixos, aquareles, pintures y fotografies, havien també respost ab oferiments afalagadors al nostre convit.

Y si diém qu' el nombre hauría constatat d' unes cent cinquanta planes totes de paper *couché* superior y de variats colors, ja suposarán els nostres llegidors qu' el cost de

la tirada no haguera pas baixat d' unes mil cinq centes pessetes.

Y per arregar mil cinq centes pessetes á Lleida, créguintmos que s' ha de suar de debó. Ves si s' ha de suar que nosaltres per por de no tenir prous mocadors varem decidir no fer mes de pobre.

Al comunicar als llegidors de POTIRACIA la nostra decissió, hem de manifestar l'agraiment de tots nosaltres á quants ens havien ofert la seua coloboració tant en la part literaria com en la part gráfica y no hi ha que dirlos hi que sentim lo succeit, més pel fracás que significa, porque els que haurien de contribuir al desentrotllo de semblants idees al fer el buit, es coliquen á una altura poc envejable.

Agencia matrimonial

INELL. — D. Maciá. — Domicili: Perxes alts n.ºs 6 y 8. Alt, prim y ros com un fil d'or. Els seus companys el fan passar per angelet; 31 any, botiguer y propietari de dos troçets que quan passá la riada encara hi deixá més terra de la que hi havia. Ab el festeig ha tingut historia, va tindrer relacions ab la nevoda de cert capellá, y no agradantli pas molt aquet palo, es dedicá al negoci de la carn, mes aquet no vá responder y li referen la escriptura per sota ma.

364
2

En vista d'aquest desengany es tirá á la vida airada ont ha sofert molts altres desenganys. No es altre que en Macianet, aquell que digué tot mirantse cinc duros que tenia á la ma, alló de: *m' estimo més un gust que cent lliures* y després els doná á cambi d'aquell gust qu' ell tant s' estimava.

Fervent aimant de la música y especialment de la de *La Vara del Alcalde*, sobre tot alló que li recorda aquella de Gallur.

Sospira per la seua soletat, quan es als perxes y sospira per un altra cosa, quan es al carrer de S. Antoni; els seus sospirs arriben fins á la lluna, sobre tot de matinada.

Espera un amor romántic.

SANCHEZ.—D. Pepe.—Domicili: Carrer Major núms. 29 y 31. Alt, robust, bastant grós y passa dels 38 anys per no dir qu' está á la ratlla dels 40. Fa correr que ja no fá cas de cap dona, pero aixó no més hu diu per el desengany sofert ab aquella soberba rossa, admiració d' ell y de tots els seus companys, ab la que va passar la friolera de quatre anys dedicats al més pur platonisme, pera després deixarhu correr.

Malgrat tot aixó, podém assegurar que lo que li agrada més, que per lo que té especial predilecció, es per les artistes, ab les que ha tingut que raure per els carreus que ha ocupat ó per els que encara que no hi tingué feina s' ha anat á buscar. Es di-

rector artistic de la societat «La Paloma» també apuntador quan falla 'l Miret, y es d' els que s' estimen més fer una visita al Colón ó bé al Paris que anar á les Coranta Hores.

En la seua joventut ha tingut unes quantes sotregades; vá estudiar á Saragossa, y per el seu mal cap el feren sentar plaça en un regiment de ingeniers pontoners que fou destinat á Melilla. Actualment es redactor de *El Pais*, hu ha sigut de casi tots els diaris qu' es publican á la nostra ciutat y es corresponsal d' una pila d' altres periodics de fora.

No es que tinga moltes ganes de casarse, pero si en trovava una que tingués, encara que no fos més que una retirada, ab una tiple qu' ell coneixia, no s' hi pensaria pas molt.

MURILLO.—D. Joseph.—Domicili: Plassa de la Constitució, núm. 34. Ni guapo ni lleig, bigot canós, bon tipo y 50 anys. També ha sigut un dels nostres *corridos*, pero ara sembla que hu ha deixat correr, ja no entra als cafés concerts més qu' els dies de solemnitat y encara á última hora.

Tafaner com ell sol, es el que se sap més piropos de memoria de tots els de la nostra aimada ciutat, per lo que sempre té alguna cosa per dir á qualsevulga dona que se li presenti, sia aquesta la que sia; li agradan com més jovenetes millor y té la vista als dits.

265
9

Es socio del Chob-Bot, del Casino Principal, y, diu que no podría sopar sense haber begut avans la seua cervesa.

Tot y tenint els anys que té, encara está molt presentable y representaria admirablement el paper de casat.

AGELET SARACIBAR.—D. Pepe.— Domicili: Plassa de la Constitució n.º 23. Alt, guapo, presumit com ningú més; cabells rossos y rissosos, enveja de molts y admiració de totes, flor al trau, bastó, sabates enllustrades, 29 anys, advocat, fiscal municipal d' aquest Jutjat y nebot de D. Miquel.

Empedernit aficionat á la cassa de tot lo que 's presenti, á pescar ab canya y á montar en bicicleta; ara está aprenent á montar á caball, y fins cau totes les tardes, pera lluirse 'l día del benefici per Melilla á la Plassa de Toros. Es sóci del Casino Principal y de la societat de secretaris de la Diputació, formant part de la Junta directiva.

Aquets dies está d' enhorabona, li acaba d' arribar el seu futur cunyat y está per arribar aquella de Navarra, ja tants cops remoguda en aquestes pàgines y per nosaltres sempre admirada.

Encara que aixó siga, sabem que hu-deixaria correr si trobés una proporció millor que aquesta.

Comparansa

UNA vegada, y comensém aixís per que aixís comensen tots els quientos, era un abogats y com aquest devía tenir algún nom, li posarém Antón; doncs si, l' Antón es un dels abogats qu' ens han fet riurer més.

Un cop á l' Audiencia tingué que defensar d' ofici una causa per infanticidi; una dona jove embarassada, que al tenir la criatura, li doná mort per no comprometes.

L' Antón que, encara que per les causes d' ofici no es cobra, també les pren ab un veritable interés, agafá aquesta ab el ferm propòsit de salvar á aquella desgraciada mare. Buscant y rebuscant sense trovar cap atenuant per aquell crim, arrivá 'l dia de la vista sense sapiguer com convenser al tribunal.

S' aixecá 'l fiscal y demaná la pena qu' ell creia que devía donarse á aquella dona. Un cop aquest hagué acabat l' informe, li tocá 'l seu torn al defensor.

De sobte li vingué al esment un gran acudit.
aun cuando no se puede negar lo abominable del caso debo decir, pues, que apesar de todo yo comprendo el crimen, y lo perdono como debemos perdonarlo todos, señores Jurados. Porque figuraos si os

966
70

hubieseis encontrado en el mismo caso de mi patrocinada, figuraos la vergüenza que sentirias al tener que presentaros á vuestros padres como madre, y figuraos la vergüenza que sentirias si como digo os encontraseis en el mismo caso, al presentarse delante de vuestras esposas y de vuestros hijos

Als Jurats tot s' els hi torná mirarse 'ls uns als altres y passarse la ma pel lloc que creien aludit per el defensor, fins que un d' ells tot somrient doná la solució:

Verdaderamente, creo que debemos darnos por convencidos con lo que ha dicho el señor defensor y como según se vé ninguno de nosotros, aun cuando según la defensa estabamos expuestos á ello, se ha encontrado en el mismo caso de la acusada, yo por mi parte pido al señor fiscal que retire la acusación.

Frivoles

Divendres dia 22.—El *Diario* d' avui continua fentmos propaganda. Quan vulguin poden passar á cobrar l' anunci.—Marxen á Barcelona la Virtudes Soler, sa mare y dugues germanetes. ¡S' ha acabat el plom!—En Peret Valldeoriola está trist perque n' hi fha ugit un de la colla.—Al juljat Municipal

s' hi celebra un judici interessant. La senyora Sugrañes, qui vingué á fer de Mare de Deu á *La Violeta* demana els honoraris al president, secretari, contador, tresorer, conserje, actor y públic, á ratos, de dita Societat, senyor Negret, qui feia de Jesús el día de la gran Passió.—En Cándido acorda no donar un céntim més.

Dissapte dia 23.—En un setmanari de Barcelona llegim que l' Alcalde d' aquella capital ha ordenat qu' els carros de la basura vagin tapats. Aquí també 'n van de tapats, pero van tapats de bassura.—En Domingo Pinell surt de casa y no es mira les sabates.—Com que llimpien l' acequia y l' aigua va escasa es veuen moltes cares brutes.—Els armats ensaijen la cadena.

Diumenge dia 24.—Te lloc als Campos l' acte de la jura de la Bandera. Hi assisteix el Alcalde senyor Mor lluint barret de copa y la livita que li feren als pocs dies d' ocupar *el humilde*.—Al mitg-dia, devant la Fonda Suissa, á un senyor li bufen al ull.—Puja la tercera escala del matrimoni en Pepito Bellart y com arriba cansat, seu al replá esperant-hi entrar el día quatre del mes que prompte entrarem.—Infringint la llei del descans dominical els carters continuan repartint la correspondencia, malgrat esser diumenge.—En Mestres pren dos passes de revolada y puja l' acera del pont.—Arriva una gran volada d' orenetes, entre elles dos de molt conegudes.

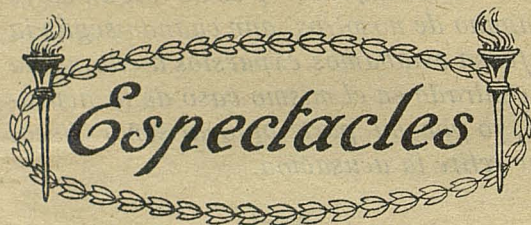
Dilluns dia 25.—Vaixen comissions de Mollerusa y de les Borjes á comprar POTIRACIA.—Ens diuen qu' en Mariano Gomá es á París. ¡Carai quina nova!—A la plasetta de l' entrada del Pont en Amalio Prim Segui arranca un caixal.—A *La Paloma* no

fan funció, segons el cartell, porque han d'ensaijar *Anita la risueña*. ¿Qu' ensaijen á Butsenit?—Al carrer del Baro de Fleix bateixen de dalt á baix al nostre insigne *Atila*.—A Fernando s' abarallen *El principe de los machacantes* y el més entussiasta representant del polvos.—En Niubó es saludat per una criada, hermosa morena, de Fernando.—La maja *Majita* y la seua agradable mamá fan tart á Colón y s' en van al Cine á la sessió de les onze.

Dimars día 26.—Rebém una carta y unes *Pessigolles* per publicar. Agraim al firmant la voluntat pero no volém tirarnos als versos. Si vol enviar quelcom en prosa, veurém.—Desgracia sobre desgracia. Llegim que á París han robat un Banc al mitg del día y veiem el carro de la bassura pel carrer Major.—Fan un Bando que dura tres quarts d' hora. Llegeixen la Constitució.—Marxa á Barcelona l' Arcalde senyor Mor. Desde casa fins á l' estació li porta la maleta un *cipal* de nit.—A Colón debuta un jove de 28 anys natural de Velilla de Cinca ab l' atractiu nom de Mr. Soureig, qui trenca pedres á caps de puny y ferros ab les dents.

Dimecres día 27.—En Canalda comensa á fer caratmelos de cartró pera la professó del diumenge. El actual director d' *El Diario* s' els fa de carabassa.—A la sessió del Ajuntament en Estadella proposa es fassi un carretó pels gossos. Millor aniria un gos pel carro.—En Epifani Belli, á la nit, fa pipi á la cantonada del Suis.—Com que l' Institut amenaça ruina es tracta de fer un nou edifici. Creiém, entre altres rahóns per la d' higiene, estaria molt bé qu' el fessin en uns patis que hi han al costat del Semenari y que s' podrien pagar ab 60.000 duros.

Dijous día 28.—Fins avui cap diari s' ha ocupat de la nostra denuncia sobre la desaparició d' un retáule gótic á l' esglesia de S. Llorens. Si es tractés d' una butaque pera la Festa Major al teatre del Campos ó un passe per l' Aviació, ja cridaríen.—L' escandalós sereno de la plasseta de la Sal está afónico. L' enhorabona als veïns.—La Mari puja les escales del *Cassino Principal*

LA PALOMA

L' encarregat d' aquesta secció ja está bó pero, com estava un poquet delicat, prega no diguin al metje qu' el diumenge passat assistí á «La Paloma» y un cop donades les gracies á la Redacció y al públic per l' interés que s' han pres durant la seua malaltía passarém á contar lo molt de vell (ab bé baixa) que á dita Societat tingueren la satisfacció de representar.

Comensaren ab *Los cocineros*, obra que, si no recordem mal, va esser estrenada l' any 315 (A. J.) y era l' obra qu' es representava á Jerusalem la nit qu' el colossal Herodes tingué la *humorada* d' assassinar als nanos d' aquella época qu' es lo que moltes mares es creien venia fent en els temps mo-

208
12

derns, l' Enriqueta Martí á quina, si hem de donar crèdit   persones ben enterades de lo que passa   la Mata, els periodistes li aixecar n una hermosa estàtua al bell mitg de la Plassa de Catalunya d' aquella populosa ciutat catalana.

Al últim quadro de *Los cocineros*, en aquell ball d' ambig  y de xerinola, hi hagué *meneio* per part de la gent del *ferro* y de la que no era *ferro*, sense considerar qu' el públic no es de *pedra* per no haver nascut en aquella Edat y perque sab bellugarse de tal modo que   haber nascut en aquells temps de que parl m, estém segurissims que haguere format part de les families mes distinguides que s' anomenaven les *pedres fogueres*.

Un cop abaixat el teló passarem nostres delicats ulls per la sala y vegerem   molts llegint nostre enaltit setmanari (A. M. D. G.)

En según terme vegi per primera vegada aquella obreta que sols té de bé els trossets de música semblants   *La Viejecita*, obra que porta per títol *Agua de noria*, com igualment podria dirse. *No comas m s franceses*   *Pap  bobo*   *Obra al pozo* de la que ja ting  la delicadesa de parlarne el meu dignissim company substituït, ab més acert del que jo podia fer-hu.

Aquell coro de *guerrillas y casta uelas* fou repetit, com diu que va esser-hu el primer dia, per l' afinat de les veus de quines sobressortien les d' en Esteve, Ricart y Serra y per l' apetitosa foscor, agradable d' all  més als casadets de nou y als que sospiren per pertanyar   aital estat. Pregu m al nostre entranyable amic en Pepito Bellart, qui el entrant mes contraurà matrimoni ab la simp tica Ramona Casan , no vegi en les

anteriors ratlles alusio de cap mena, puig estaven bastant apartat d' ell per coneixer l' efecte que li produh .

En *Agua de noria*,   les acaballes, hi surten tres soldats francesos, millor dit, dos soldats y un sargento   si volen dos soldats y en Panad s.

En aquells temps de Napole ns, Riegos, guerrilles, guerrilleros, heroïnes y reis ab paletons, els espanyols eren molt fieros.

Els francesos no tenian r s de borregos, pero vaije sargentos com en Panad s; qu' en devien venir pocs   Espan a;  Quins esbafecs y quin modo de tirar trons per aquella boca!  Ni 'l *Diputado Ca on* quan interrompeix al Congr s!

L' obra fou escrita sobre l' escenari ab bastanta bona lletra.

Anarem   fer el cigal  al caf  y al tornar   la sala ja estaven representan *Amor ciego*, qu' un company de Redaccio no es cansa de repetir que vegi al teatre de Ruza-fa de Valencia la nit del dia 2 de Novembre de 1907 y no era la nit del estrena.

Malgrat el no esser massa jove, *Amor ciego* es conserva b .

POTICRACIA al veure   en Jové en aquell estat li tira cinq c ntims y surti del teatre tot malehint   en Serra per la seua mala accio y compadint la deplorable mort de la germana del *ciego* Jové y 'l seu fill. Que Deu els hagi perdonat als dos. Am n.

POTICRACIA,   fora de la capital, es trova de venta:

A BARCELONA.—Kiosko del Sol núm. 2, Rambla de les Flors.

A T RREGA.—Llibreria Güell.

A BORJES BLANQUES.—Llibreria Boldú.

TIPO-LITOGRAFIA SOL Y BENET. - LLEYDA.

Gran Café París

Tots els dies tarde y nit concert per nombroses artistes

Zucursal del Paradís

— ENTRADA LLIURE —

Es tant lo que dominan l'art en la sastreria

Gomá germans

que fins els esguerrats surten d'allí elegantíssims.

Eluentes com á miralls us deixarán les sabates si aneu á enllustrarles á casa en

CASCARRA

Plassa de la Sal, 20

També es ven crema de totes classes menos les fetes ab ous. Talons de goma, per no fer soroll al retirar, de totes mides

La acreditada CAMISERÍA d' en SIMEÓN IBARS, pagant tribut á la premsa recomana deixém aquest lloc en blanc.

TORRES

CONSULTORI

Medicina general

VIES URINARIES

« 606 »

PERXES DE BAIX, 10 = = = = =

= = = = = CONSULTA DE 11 A 1.

Taller y magatzém de mobles de CELESTINO JUVÉ

Especialitat ab los mobles fets per encarrec Se serveix ab puntualitat

Despatx: Pescadería, 3, (Baixada de la Trinitat)

SOMBRERERIA

DE

Antonio Roig

GRAN SURTIT EN SOMBREROS Y GORRES

á preus econòmics

EDUART ANDREU

Sastre.—Major, 36, pral.

0370
14

**SI VOLEN BEURER BO
Y BARATO VISITEN LA CASA MOR**

Es ont se beu lo millor vermout de Lleida & Rambla de Fernando

A LA SULTANA

venen uns sandwichs remu-
llats ab cervesa que s'ha de fe-
nir molt mal gust per no repetí.
OSTRES FRESQUES de tots preus

Bandes alpines, Gorres d'aviador, Ger-
seis y mitjes d'esport, se venen á casa 'n

JOAN PORCA

Plassa de la Sal

P. CASTRO

METJE RADIOLEC

Consulta: de 10 á 1 y de 6 á 8

Plassa de la Constitució, 19, principal.

Saló Porfoliograph

Avui, demá y cada día e's millors assumptes del
mon son projectats y estrenats abans qu' enlloc

= = PREU FITXO COM SEMPRE = =
Els dies de festa al

* CINE MODERN *
grans novetats

ARMENGOL

Inmens assortit de mobles

de totes classes

MOBILIARIS DE LUXE de diferents estils

LLITS DE FERRO DAURACS

Rambla de Fernando 16

(baixos de la fonda d' Espanya)

Devant per devant de cala Ciutat, s' ha es-
tablert un nou comerç de

FERRATERIA, BANCERIA DE CU-
NYA, VIDRES y FERRAMENCES

pera tots els oficis, que segons diu tothom,
es la casa que vent mes BO y BARATO.

PREU FIXO EN TOT

Malalties secretes

Consultori, Estadella, Major, 92, pral.

377
15

—La vida em cansa. ¿No tens cap revolver qu' em suicidaré?
—Sí; pero m' has de jurar que m' el tornarás.